

Рис. 7.29. Гола жена, яхнала елен – изображението е на кресло в църквата в Стратфорд-на-Ейвън. Уж от XV в. От [643:2], с. 212, ил. 3.

Н. А. Морозов с право посочва, че прекалената ни срамежливост ни лишава от важни научни знания. Скалигеровите историци премълчават за християнските изображения на полови органи в някои средновековни храмове, за да забулят мисълта за съпоставянето на паметниците от „класическата древност“ с паметниците от средните векове. Сериозните изследвания за култа към фалоса, придружени със сериозни рисунки, ще хвърлят светлина върху този култ и ще разкрият светогледа на онези, които през средните векове са изповядвали християнско-вакхическия култ.

Тези рисунки и скулптури едва ли са подигравка с църквата, по-вероятно е да имат значението на покана – подобно на халбите с пенеща се бира, нарисувани над немските пивници. Тези неща, разбира се, имат смисъл само преди разгръщането на репресии от страна на новата евангелска църква и инквизицията през XV–XVI в., подхванала борба със западноевропейския християнски вакхически култ.

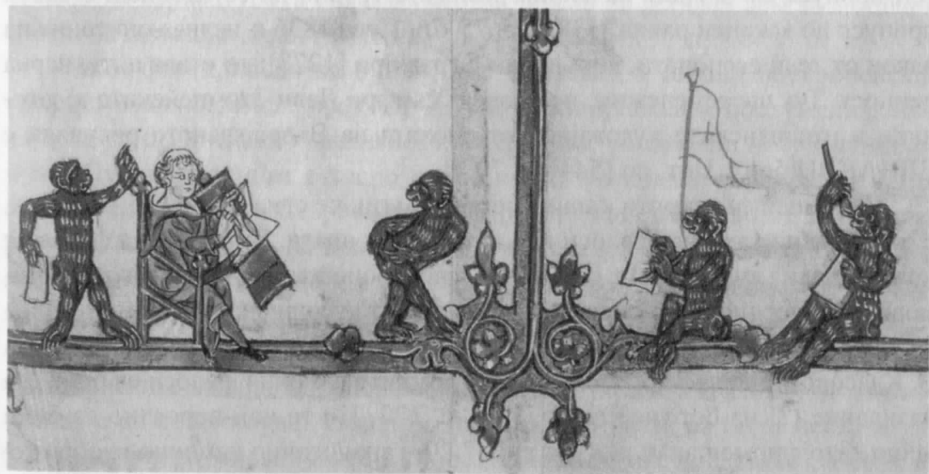

Рис. 7.30. „Маймуни и монах“. Едната от маймуните показва задника си на монаха. Рисунката е на полетата на Мисал, Франция, 1323 [643:2], с. 156, ил. 4.